

אב בית-הדין הרבני ברחובות מצפצף על החלטת בית-
המישפט העליון - ובהתחממות מכוערת המציא חידוש הילכתי

חיסול חשבונות

רבני

תעודת-הגירושין של יהודית בכר תוקנה בהתאם להוראת הבג"ץ, וצוין שמוחר לה להירשם בלשכת רישום האוכלוסין, אך הכדור היה עדיין בידיהם של הרבנים מרחובות. הם הפסידו בסיבוב הראשון, והחליטו להמיר תוך שבבלגות לסיבוב השני, כל פישעה של האשה הצעירה היה

שגילתה כי בכוונתה להתחתן שוב, עם הגבר שהיא אוהבת, וכי משום כך ביקשה גט מבעלה, חיסול-החשבונות עם יהודית בכר, נידחה עליידי הרבנים למועד מאוחר יותר, כלומר עד שהגבר שהיא אוהבת יתגרש מאשתו-ישלו, אילנה, ויבקש את תעודת-הגירושין.

אילנה ברמאלי צעירה מיהודית בכר בחמש שנים. שני הזוגות היו יריבים טובים בעבר, אילנה מספרת שיהודית נהגה לבקר אצלה תכופות. היינו נוסעים יחד לטיולים, הולכים יחד לזוורה, משחקים קלפים יחד. כשהיינו אומרת לפעמים לבעלי: אני רוצה ללכת לטייל רק איתך, הוא היה עונה לי: את פריי מטיבית, את לא אוהבת חברה. האמת התגלתה לי רק אחרי-כך.

אילנה טוענת שגילתה חשדותיה לגבי

באותו זמן. בהמשך העניינים התחילו ויכוחים, וזה אף הגיע לאימים ומכות. לכן עזבתי את הבית עם שלושת ילדי, למקום בלתי-ידוע. בסופו של דבר לא יכולתי לסבול את הבדידות, צילצתי לגבר שאני אוהבת על-מנת שיסייע ויעזור לי, וכעת יש לי דירה שכורה שמפעם לפעם הוא בא לבקר אותי בה.

הבעל, יצחק, כתב בבקשתו: "אשתי היה כבר חמישה חודשים עם מאהב בחדר שכור, ואני רוצה להתגרש. היא בגדה בי עם החבר שלי הכי טוב (העולם הזה 1834), נשוי ואב לשלושה ילדים, גם מאהבה עזב את אשתי בהריון והתחיל לחיות עם יהודית בכר כבעל ואשה." הדיינים כתבו בססקיהדין שלהם: "ה' צדדים נשואים משנת 1956. לאחרונה התגלעו סיכסוכים הריפים ביניהם, ובית-הדין נוכח שאין כל סיכויים לגשר עליהם. הגט סודר בריבויים."

בית-המישפט העליון ביטל

אולם, על תעודת-הגירושין של יהודית בכר הוסיפו הדיינים הערה: "האשה אסורה לחזור לבעלה, ובאם תרצה להירשם

הרב גרו

ה' הושע ברמאלי קפץ ממקומו, וקרא בפני שלושת הרבנים-הדיינים שישבו בדיון: "אני כבר לא מתגרש! אני לא רוצה להתגרש!"

ברמאלי, גבר נאה בן 36, שעמד ליד אשתו אילנה בואלם בית-הדין הרבני ברגעים האחרונים של נישואיו, עזב את הדיון והסתלק במרוצה במורד המיסדרון. הדיינים נשארו המומים במקומותיהם.

האשה הצעירה, שכבר ראתה עצמה כימעט גרושה, פרצה בצעקות ובבכי: "אתם הכשלתם את הגירושין שלי! הרסתם אותי!"

שלושת הרבנים, קמו, והחלו מרגיעים את אילנה. מוכיר בית-הדין נטל על עצמו את המשימה, שנראתה בלתי-אפשרית. הוא זינק בעיקבות יהושע ברמאלי, ותפס אותו לפני שזה נעלם.

"הדיינים מבטיחים שהכל יהיה בסדר, רק תחזור!" אמר לו המוכיר, וגרר את הגבר חזרה לאולם, כדי שיתן את הגט המוטבח לאשתו.

יהושע דחף את המוכיר הצידה וקרא: "אני לא רוצה יותר להתגרש!" אחרי דיון-דברים החזיר המוכיר את יהושע ברמאלי לאולם, הגבר, שרתח מכעס, הזהיר את שלושת הרבנים כי אם יש בכוונתם לאסור עליו להתחתן בשנית, אחרי גירושיו מאשתו, עם אוהבתו יהודית בכר, כייאז לא יתגרש.

הרבנים היו כבר עייפים, והתפרצותו של יהושע ברמאלי הטרידה את מנוחתם. הם נכנעו, לכאורה, והבטיחו לו חגיגת שלא יטילו עליו הגבלה כל שהיא לגבי העתיד.

אתם רבנים, אתם צריכים לכבד את המילה שלכם. שלא תסדרו אותי! הזהיר אותם יהושע. הוא מטר את הגט לאשתו אילנה, והלך לביתו בלב שקט.

אך ברוב תמימותו, לא ביקש יהושע ברמאלי לראות את פרוטוקול הישיבה. אילו שלח בו מבט, היה מגלה מייד שהדיינים לא רשמו שם דבר בקשר להכשחות שהבטיחו לו, וכי לא צוין בו אף פרט אחד מכל הדברים שהתרחשו באולם קודם שנתן את הגט לאשתו. בסוף חודש מאי קיבל יהושע ברמאלי בדואר את תעודת-הגירושין שלו. הוא קרא את המסמך שצורף אליה, ועיניו חשכו. נאמר בו: "באם ירצה הבעל להירשם לגבי יהודית בכר, טעון הדבר בידור בפני בית-הדין."

שכר האמת

עינוי דין

ה ארבע שנים מנסים יהודית בכר ויהושע ברמאלי לבוא בבית הנישואין. אך נגדם קמו הרבנים-הדיינים מבית-הדין-האיזורי ברחובות, כדי לסכל את כוונתם המגונה לתת חוקי לאהבתם. עוד לפני-כן, בי-1972, הגישה יהודית בכר, אוהבתו של יהושע ברמאלי, בקשה להתגרש מבעלה, יצחק. בדרישתה לנט כתבה יהודית: "הגעתי למסקנה שיותר לא אוכל להיות עם בעלי, היות שהתאהבתי בגבר אחר. לא רציתי לפגוע בבעלי, לכן ביקשתי ממנו גירושין. הוא לא נענה לי

משנתיים. בית-המישפט-העליון אילץ אותם לבטל את ההגבלה לגבי נישואיה של יהודית בכר עם יהושע ברמאלי, אך לא אמר דבר ביחס לנישואיו של יהושע עם יהודית.

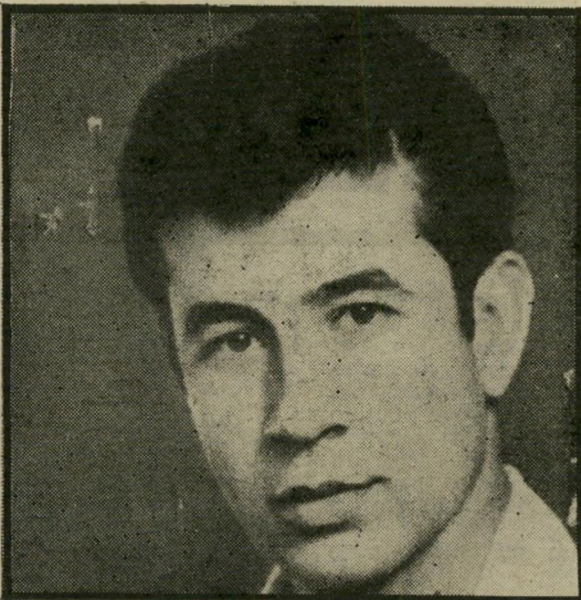
לגבי הרבנים מרחובות היתה זו כאילו פרשה אחרת, חדשה לגמרי, ללא כל קשר עם החלטת הבג"ץ הקודמת, שהתקיימה בחודש מארס השנה, כי אסור לו להינשא ליהודית בכר, לאור החומר שבתיקו ובי תיקיה.

הרבנים, בראשותו של הרב זבולון גרו, יצאו ביד רמה למוטט את החלטת בית-המישפט-העליון לגבי יהודית בכר, הם עשו זאת באמצעות פסיקתם במיקרהו של יהושע ברמאלי.

נכון, הם טוענים, אומנם מותר ליהודית

יהודית בכר

יהושע ברמאלי

- היא מותרת לו

הוא אסור לה -

בכר להינשא ליהושע ברמאלי, אבל ליהושע ברמאלי אסור להתחתן עם יהודית בכר, בגלל שאהב אותה וחי איתה לפני שהתגרש מאשתו אילנה. היתה זו עקיפה ברורה, מובהקת, אם-יגם מעוגנת בהלכה, של החלטת בית-המישפט-העליון במיקרה הי אחר.

דרך הייסורים של יהודית ויהושע נפתחה שוב, שוב פנה עורך-הדין רחמים כהן, בשמם של השניים, אל בית-המישפט העליון, וביקש להוציא צו-על-תנאי נגד בית-הדין-הרבני-האיזורי ברחובות. הבקשה נתקבלה, עתה, לא נותר אלא להמתין ולראות מה תהיה פסיקתו של בית-המישפט העליון - אם יותר ליהושע ברמאלי לשאת את אוהבתו המותרת לו כחוק, או אם יצליחו הרבנים-הדיינים של רחובות לחגוג את נצחונם על החוק, ולהמשיך לקבוע גורלות בשרירות-לב.

הקשר האינטימי שבין בעלה לבין יהודית, ליצחק בכר, בעלה של יהודית, אך הוא היה צוחק. הוא היה בטוח בעצמו, אולם, אחרי שגילתה את האמת לא התנגד יצחק בכר זמן רב לגירושין מאשתו יהודית, וגם אילנה לא עשתה ליהושע בעיות לגבי הגט. שני הזוגות החליטו לסיים את הפרשה הסבוכה בפני בית-הדין-הרבני.

הרבנים חיכו

לחזמנות-נקמה

ב חודש מארס השנה הופיעו אילנה ויהושע ברמאלי בפני הדיינים של בית-הדין-האיזורי ברחובות, כדי לתתם על הגט שלהם. היתה זו ההזדמנות שהרב זבולון גרו וחבריו הדיינים ציפו לה יותר

נשא ליהושע ברמאלי מראשון-לציון, טעון הדבר בידור בבית-הדין.

עורך-הדין רחמים כהן, פרקליטה של יהודית בכר, פנה לבית-המישפט-הגבוה לצדק, וביקש את התערבותו כדי שתימחק ההגבלה לגבי נישואיה ליהושע ברמאלי, שלושת השופטים של בית-המישפט העליון - צבי ברנזון, אלפרד ויתקון ומשה ציוני - חייבו את הדיינים מבית-הדין האיזורי ברחובות למחוק את הפסיקה לגבי ההגבלה, וצוות הדיינים מרחובות נאלץ להיענות לצו שהוציא בית-המישפט העליון. כן הוויבו הרבנים, זבולון גרו (אב-בית-הדין) וחבריו אברהם לנאל ועזרא בצרי עליידי בית-הדין-הגבוה-לצדק, לי-שאת בהוצאת המישפט של יהודית בכר, אולם, בכך פתחו שלושת הרבנים המנוי צחים חשבון ארוך עם יהודית בכר, הם החליטו שניצחונה עליהם יעלה לה ביוקר.